

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.
—
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
17 сот.

З приводу господарської кризи у Польщі.

визначення і зарадки знищення całego narodu, wydał w mił. 8 493 p. k. zakaz druku i rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydał nakaz odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma, by określone niniejsze umieszczyć bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakaza pociąga za sobą ukaranie przewidziane w § 21, ust. 2, art. 17, guberskiej 1863 Dz. p. p. № 6 i 48 1863 k. 17, guberskiej za przekroczenie na cenzurę i wydrukowanie za przekroczenie w jego rozporządzeniu, do 40 zł. p. 1. wów. dnia 7. sierpnia 1925 r. Kobhan.

L. H. - 70.

дів, що він не дав ні доказів як мені, так і однодумцям з мною людин. З другого боку, коли мені в моїх однодумцях ці докази виставляють суттєві й переконливі, то нема ніяких розумних підстав, щоб відмовитися від праці на Україні. Коли ж він такі докази не може дати, то ясно, що повністю національна політика на Україні тягнеться далі і що боротьба з нею повинна також продовжитися з такою самою твердістю, що й до цього часу".

Справа, поставлена Винниченком у такій формі, мало причиняється до роз'яснення взаємин між радянською владою і українською політичною еміграцією. Перш усього Винниченко дає певне підкреслює неособистий характер питання про свій поворот. Факт, що "силою ріжних обставин він являється одним із представників певної частини українства", (який ставлення незручний термін в устах письменника та політика!) не є ще підставою до висновку, який робить Винниченко зараз у другім реченні, що: "ця частина вірить у його правильне розуміння її інтересів і довіряє його орієнтації серед складних обставин сучасності". Можна сумніватися, чи за особою Винниченка стоїть така велика частина еміграції, що його поворот на Україну був би для неї святым прикладом, за яким слід піти. Поворот проф. Грушевського є найкращим доказом, що людина з великим іменем, яка у свій час могла користуватися загальним авторитетом у політичних справах, може втратити свій вплив, завдяки надто хуткій зміні своїх переконань — переходу з одного екстрему в другий. Авторитет Винниченка як політичного ідеолога є нинішній шонайменше запитаний, саме наслідком того факту, що він піддавався надто сильно ліричним настроям свого темпераменту і не виявив ясного погляду на хід подій "серед складних обставин сучасності". Нинішній його поворот на Україну, так само як його поїзд на еміграцію, являється менше-більш його особистою справою. Інше діло, що навіть малий відрив діяльності визначного громадянина може не проминати без наслідків для загальної справи.

Якось дивно звучить домагання Винниченка, щоб радянська влада дала йому докази щодо зміни своєї політики в національних питаннях.

Такі офіційні докази можуть бути потрібні англійському письменникові Уелсові або французькому сенаторові Де Монзі, які хотіли на території радянської влади на території двох тижнів ознайомитися з усіма умовами життя країни для них невідомої. Хіба що Винниченко каже про такі докази має на думі офіційне задоволення радянської влади, що вона дозволяє йому в менту його поїзду на "вольності", який там до цього часу, як він сам не добре знає, не має? Радянська влада знає так само добре все те, що Винниченко написав на політичні теми від хвилі видання "Відродження нації", як і він бачить напоямок розуміння соціалізму і національного відродження України у політиці радянської влади. У чому-ж нерозуміння? Чи все піло не зводиться до того, щоб, якщо Винниченко забачає пернутися на Україну, радянська влада заздалегідь дала йому гарантії щодо безпеки його особи та діяльності?

Чи на шляху до націоналізації?

Оригінальне полагодження англійського вуглевого конфлікту.

Небезпека страйку англійських вуглекопів, який загрожував Англії та Європі непередбаченими наслідками, поки що усунуто. Уряд згодився платити власникам копалин субсидію, поки що на протязі 9 місяців. На цей час вони мають надержати дотеперішню плату робітників, означену договором 1924 р., а федерація шахтарів відмовляється від страйку. Настало тимчасове перемир'я, під час якого нова державна слідча комісія має розглянути основні становища вуглевого промислу і придумати засоби для його оздоровлення.

У першій хвилі вся Англія зраділа на звістку оминення небезпечного страйку. Та кілька днів пізніше почалась критика. Недоволені звалоювали рину на уряд, що він заздалегідь не придумав засобів, щоб оминити кризу, яка довго дозрівала. Признання субсидії — це ж кінтуляція перед домаганнями робітництва. День 31-го липня, коли підписано перемир'я, деякі назвали різко "п'ятицею шантажу".

Винниченко підкреслює, що він звязаний партійною дисципліною і що готов покритися цій дисципліні, якщо його партія однодумцями влаштує його поворот на Україну вказаним. І цей аргумент є мало переконуючим в устах такого діяча як Винниченко, що саме в моментах найважливіших рішень, які кінчались повною амніцією його "орієнтації", дуже мало рахувався з партійною дисципліною і програмою своєї партії. Наші партії на еміграції і так є поширтовані та розсіяні, а найбільш значущі їх члени, вчерашні лідери в одноліній програмі та заліній дисципліні, стали здебільша *"dissecta membra"*, з яких кожний уважає себе в праві промовляти від імені цілої партії, а йколи й цілої еміграції. Не диво, що становище нашої еміграції до питання про поворот на радянську Україну є нині таким неясним та поплутаним.

Кілька дальших узаг на цю тему скажемо завтра.

Навіть Льюїс-Джордж характеризував компроміс уряду як доказ повної його імпотенції. Шкава, що сам він у 1921 р. як голова коаліційного уряду перший дав приклад такого полагодження справи, даючи субсидію вуглезовому промислові. Однак Льюїс-Джордж доводить, що тоді треба було щогно виборювати нормальні умовини праці, по війні.

Противники субсидії кажуть правду підкреслюючи нечормальність становища, що держава бере на своє утримання одну з тих галузей промислу, які є основою економічного життя всієї країни. Крім цього така уступка робітникам, хто зна, чи не підтримує їх класове завзяття. Такий крок уряду може стати прецедентом для інших галузей промислу, які хочуть також перейти на утримання держави. А чи по дев'яти місяцях економічне становище держави покращає настільки, що уряд зможе припинити субсидію і не лякати страйку? — ось велике питання.

Вся складність конфлікту у тім,

що його головні причини лежать поза межами впливу праці і капіталу. Навіть при найкращих намірах власників копалин і шахтарів, вони жертвуючи своїми інтересами, не могли би вповні змінити причини падіння яких англійський вуголь є такий дорогий і виступи держави, і на чужині. Мало переконуючими є аргументи мін. внутр. справ сера Віліяма Джойнсона Хікса, що всьому винні робітники і комуністична агітація. Сама державна комісія поцінула, що домагання робітників справедливі: — вони хочуть мати мінімум заробітної плати; незалежно від доходів даного підприємства. Друге діло — засоби боротьби робітників, які не хочуть вести переговорів, раніше, ніж уряд не зговеться на їх домагання.

Англійський уряд зрозумів, що страйк коштував би державу дорожше, ніж 10—20 міль. фунт. стерл. субсидії. Коли всієї країні грозить небезпека економічного паралізу, тоді нема часу думати, хто винен. І тому англійський уряд хотів бодай атихомирити атмосферу пристрастей в якій не можна об'єктивно розглянути такої важливої справи. Це не лише під-засіб, який не помагає самій кризі вуглевого промислу. Урядова комісія признала, що домагання вуглекопів, щоб знизати всі вуглеві підприємства в один організм — виправдані. Та з другого боку англійські копалини є надто розсіяні, щоб їх можна синдикувати. Тимчасова полагода справи творить тільки прецедент, дуже оригінальний і дуже небезпечний. Уряд не мав нічого виходу, і це його єдина розумна відповідь. Але чи цей вихід доведе до розв'язки кризи — можна дуже сумніватися.

15 с. м. здержується висилку часопису тим ВП. передплатникам, що залягають з передплатою за біжучий місяць. Передплата на біжучий місяць 4*20 зол.

Андрій Чайковський.

5)

Гулка і Смулка.

Гумореска.

Ікали так: побіч Смулки сидів урядовий ангел ханителів, а перед ними халатник. Як вони вийшли з цього Гетто, Смулка стало весело на душі і ця парада йому дуже подобалася. На радішах він так сильно наступив халатникові на ногу, що цей аж скрикнув.

Смулка був перший раз на поліції в характері підозрілого. Та тут йому над сподівання дуже гарно повелось.

Дижурний комісар Соболяк знав його дуже добре з різних студентських зборів ще з університету.

— А ви тут що робите в такій чесній компанії? питає витанюючи з ним. Смулка хотів відповісти, та його випередив халатник.

— То є славний Гулка, що пеклі фальчує і своїх професорів підписує, а відтак у бідних Жидків гроші виманує. У мене виманить на такий сфальшований вексель 500 зол. Я на нього вже давно поуюю і з тяжкою бідою його підмаю...

Комісар став підсміхуватися:

— Шкода пане Шульбаум, що ви не поспитали професора про автентичність підпису заки гроші виплатили, але це не було у вашому інтересі, бо ви знаючи відразу, що вексель сфальшований, дуже мало на його виплачуєте. Такий повинен зі сфальшованим під-

писом буває сто разів точніший у виплаті, ніж довжник з векселем добрим. Правда? ми на тім крім дуже добре знаємося. Виймок від цього робить цей якийсь Гулка, але ви його не піймали: йдіть далі на полювання.

— Якто на полювання? хіба я не піймав його зараз?

— Вибачайте, цей пан не є Гулка, я його особисто знаю... — А звертаючись до мене каже:

— Можете, пане, цього Мехля Шульбаума подати до суду за обиду чести, що вас так зганьбив, — а ви — каже комісар до агента — як ще раз так помилитеся і будете неповинних людей арештувати, то я поставлю внесок у дирекцію, щоб вам дали димісію... — Можете панове відійти.

Комісар подав Смулці руку і він вийшов з великим тріумфом з поліційного будинку.

Тимчасом агент став оправдуватися перед комісаром, а Жидка лаяти. Коли Смулка обернувся в передній, тоді саме побачив, як агент штовхнув Жиду в потилицю.

Вони з Жидом вийшли на вулицю. Він поправляв собі пейси, наче по купелі. Очевидно боявся, щоб Смулка його не позивав до суду і став його на дворі перепрошувати, — ну, а що при цьому досталося Гулці, то нехай він сам здорово видихає.

Ця пригода так розвеселила Смулку, що і не думав через Гулку з Львова забиратися. Все воно у тім одноманітнім житті студента прав були такі випадки "розривки" — забавою. Він же знав, що йому ні-

чого не може статися, бо кожного разу діло вясниться...

Довгенько так жив Смулка без пригоди.

Аж раз... Це було вже в марті, і тоді він зачав вчитися до іспиту. Устав рано, надяг стару козушину, бо в домі було неопалено і холодно і став твердити римські пандекта. Саме зачав вичувати кодекс Юстиніана-царя, як до його дверей сильно застукали.

— А хто це? питає.

— В імені права прошу зараз відчинити — чути було голос за дверми...

Він думав, що це прийшов товариш, що з ним інколи являвся.

— В імені якого права? питає — римського, церковного, чи германського?

— Не мудрий, моспаненьку а відчиняй, — крикнув якийсь грубий голос то не в Гріппем справа, моспаненьку, тут поліція говорить, п. к. поліція, не-аби-що...

— Прошу в імені права відчинити зараз, — каже якийсь урядовий голос, — а то я прикажу відчинити двері силою.

Певно знову Гулка? подумав Смулка — є нова "дистракція".

Відчинив двері. Всунувся той самий агент, йому вже знайомий, а за ним якийсь товстак у футрі, в яким пізнав свого господаря із Замарстинівської вулиці. Він страшно сопів. У снігах видно було двох поліцаїв до асисті.

Смулка виступив ім на стрічу, вклонився і каже:

— Панове певно шукаєте за паном Гулком. На жаль, не могу

вам служити, бо він до мене ніколи не заходить, і я його ще з роду не бачив.

Агент пізнав його зараз, бо вже дістав раз по носі за нього в афері з Шульбаумом.

— Пане Окорський — каже агент до товстяка — ми грубо помилілися, з цього пана знаю, то не Гулка, і я його арештувати не буду... Дуже вас, пане перепрошую, вибачте...

— Нічого, нічого, а що пане агенте, чи Шульбаум піймав Гулку?

Та він на те нічого не відповів, лише мерщій пропав за дверима, забираючи з собою поліційну асисту.

Окорський остав сам зі Смулкою. Він був такий збентежений, що аж жаль його стало. Смулка підсунув йому одиникий у домізці столець, а сам сів на постелі.

— Прошу, сидіть пане Окорський, спочиньте, бо з Замарстинова не близька дорога... Футра не роздягайте, бо у мене, бачите, холодно, навіть шапку задягніть безцеремонно, бачите як у мене по студентськи...

Він сів не супротивляючись... — Маєте все ще клопіт з тим драбугою. А як ведеться вашій шановній сім'ї?

Пан Окорський вибранив на його очі, не знаючи, чи він глузує з його, чи прикидається, щоб не показатися тим, за ким він шукає.

Смулка підсунув йому студентський тюпон і папірці:

(Продовження буде)

якій звертається гостро проти Польщі в боротьбі з безпощадною боротьбою з усім, що польське.

— **Донька Максима Горького у Варшаві.** В справі виник політ. життя польське. В справі виник політ. життя польське. В справі виник політ. життя польське.

— **Недуга польського письменника.** Завезений польською недугою найближчий сучасний польський письменник Ст. Жеромський заст. польського прем'єра Рачкевича після домінування Жеромського спеціального делегата з місії висловити Жеромському співчуття польського уряду та привести до Варшави делегату про став недугу письменника.

— **Цісаревна — авторкою.** Буває австр. цісаревна Зита, з огляду на скрутне фінансове становище, мала згодитися на пропозицію американських філімпотів підприємиць і грати в фільмі "Трагічна історія родини Габсбургів". Фільм складатимуть в Америці, а знімки природи та палат зробить в Австрії.

— **Добираються з податками.** Міністерство скарбу наказало податковим урядом, щоб з огляду на добрі життя не давали хліборобам більше ніяких полек, але почавши від 1. вересня н. р. стали безпощадно всі залеглі ґрунтові і доходи податки.

Студентські справи.

Влики на Вис. Технічну Школу в Шарльоттенбурзі.

Звертається увагу всім бажаючим студіювати на Високій Технічній Школі в Шарльоттенбурзі, що ретельно вивчаючи прохання на прийняття внаслідок 25. II. М. Усіх інтересованих проситься звертатися за адресою: *Ukrainische Studenten-Verelung an der T. H. zu Charlottenburg 2, Ooethestr. 67/a zu Händen d. Herrn Pelenky.*

Військові справи.

Вик стати підпоручником резерви.

Від Управи Окружного Корпусу одержано в справі заходів для придбання ступня підпоручника резерви такий комунікат: "На підставі розпорядку мін. військ. спр. ступня підпоручника резерви можуть одержати такі особи, які тепер у війську не служать: 1) ті, що мають науковий степ (шести класів гім.), та за те скінчили одну з офіц. шкіл або курсів чи то в польській військовій чи в армії попередніх держав. Ці призначення будуть керуватися лише у виняткових випадках. Прохання треба вносити на протязі трьох місяців, особисто або поштою, до тих відділів ПКУ, де кожний є записаний. Треба в проханні написати власноручний життєпис, тобто дати з військовій служби, коли хто й почав, де, як довго був, який мав військовий ступінь, в яких битвах брав участь, які має відзнаки і призначення останнього безпосереднього військового старшини.

Ті, що хотять стати підпоручниками резерви на підставі охотничьих служб та пробували на фронті бою 6 тижнів, повинні вказати в життєписі на дані свої підготовочні також поза військовою службою. До прохання треба додати такі документи або їх достовірні відписи: 1) доказ наук. степня; 2) доказ скінчення зга-

даних військ. шкіл чи курсів; 3) посвідку від державної чи автономної влади, де кандидат жовне і що не був караний судом ні політично, — а коли був? за що? в якій мірі? 4) посвідка одного професійного офіцера про бездоганну поведінку, з менту, коли вступив в війська. Ті, що не мають ніяких свідомств мають додати інші докази про рівень своєї освіти. Всі прохання треба вислати до ПКУ, Польської команди Уупеліне, а не до Управи Окружного корпусу або міністерства.

3 судової сали.

Процес Коригабера і тов. — за обманство і вимушування. 28-й день розправи. (Продовження.)

Після наради трибунал наложив на обор. д-ра Дворницького кну 200 зл. за легковажність постанови трибуналу про рішечий характер питань та за образу судових властей. Проти того рішення трибуналу виступив з довгою філіпкою д-р Грек; нічого не допомогло. бо трибунал своєї постанови не змінив. Трибунал стоїть на становищі — сказано в мотивах — щоб обмежувати час розправи на необхідних меж і не простягати розправи без справжньої потреби.

Свідок Ейзір Гірш, швагер обв. Коригабера, нічого нового не каже. Свідок Сяльомея Кеслер починає заступатися, що й захищають, що вона має 58 літ, коли їй лише 52 роки, нахмується на д-ра Ляндау і кичить, що без присяги зізнання не буде. Прикро несподіванку зробили їй прокуратор і оборонці, які швидко порозумілися, що з такого свідка можна зрештешувати; свідок неспрашування вийшов геть. Свідок Людавік Коригаберівна донька обв., відмовляється зізнаватися.

Починається переслухання свідка д-ра Пйотровського, протоколянта слідчого судді Рутки. Свідок перечить, наче би він слідство самостійно. Він питає що найбільше про подробиці заляг усунення непорозуміння у протокол. Дати устійовано при допоміж календаря а то й годинника. Протоколи все підписували переслухувати: не було випадку, щоб ім не прочитано протоколів і щоб їх не підписали. В несприятелі судді ніколи не велося переслухання. Коли суддя довгий час не повертав, обвинуваченого відводили до келі. Суддя Рутка виразно заявив, що справа настільки важка, що мусять вести її особисто. Переслухання тривали цілими годинами й томили однаково суддю що й переслухуваних. Микитин і Дворницькі самі диктували зізнання, а їм не перебивали тоді, лише писано протокол під диктатом.

Коли предсідник завад свідкові питання на обставину поведінки судді Рутки з Микитином, обор. д-р Ляндау зголосив претензії оборони питати свідка в цій самій напрямку, при чому оборона висловила свій жал, що предсідник питає Пйотровського те, чого забороняв обороні питати Рутку. Прокуратор висловлює здивування, що оборона виступає з виступами щодо питань свідка, поки що предсідник не скінчив винувати його.

Після обідньої перерви предсідник десь-де питає свідка Пйотровського. Свідок твердить, що всіх обвинувачених трактувало однаково, Микитин був дуже бідний і викликав милосердя у судді Рутки, який тому ділявся з ним тими харчами, які доставляв підчас переслухання. Свідок не міг трісти Микитином хомби тому, що почував до нього фізичну відразу; прикро йому, що мусять заявити це. Протоколів ніколи не нищено. Раз єдиний свідок аніжний розпочатий протокол з написаними трьома рядками, бо Микитин пригадав собі, що спершу треба що інше записати. Агент Керенка пыльнував двері, бо стверджено, що була спроба підслухування. Закад Микитина, що свідок грозив Микитинові 20-літньою в'язницею, а також що вимушувала на ньому зізнання — свідок аважає клеветою.

Оборонці питають свідка про всілякі моменти сілства. Вільність запитів є демонстративного характеру й їх предс. ухиляє.

Дальше переслухування свідка відложено до слідуючого дня. На сні замітна перераста й нудьга. Навіть найбільш загорлі аматори того процесу мають вже мабуть досить шілої тої безконечної історії.

29-тий день розправи

Дальше переслухування д-ра Пйотровського.

Обор. д-р Ляндау ставить нову порцію питань, що торкаються всіляких закидів обвинуваченій проти свідка, як протоколянта.

Свідок перечить, наче би Микитинові звертав увагу, що слід кланятися доміц Коригабера, — це ніщо не обходило його. Лист Микитина до Штайнінові яснаго агента Керенко, бо Микитинові залягло на просяку з мотива, які з чисто людських оглядів заслуговували на увагу; Микитин казав, що його наречена хвора, знаходиться перед родами, а сам він не має

білизни; Мик. жиня, вислову, що є він у в'язниці, так як стоїть". Іншим співобвинуваченим Микитинові не треба було по-нуватися Микитинові, бо їхні родини самі паломничали до суду й табурували біля капеларії судді Рутки з подушками та постелею. З окрема Егер не потрібував писати листів, бо його родина вічно торчала під дверима. Втім, що в протоколі казав Мик. не залячено година закінчення переслухання, нема нічого особливого; це простий випадок.

З черги питає обор. д-р Кібіц, який п'якнється слідством проти Дворницького. Щодо потишування Дворницького суддею, що буде їм фігурувати на розправі як свідок а не обвинувачений, то свідок стверджує, що це Дворницькі вічно випитували судді й просив його виставитися за ним до прокуратора. Дворницькі казав: "Я на цій жилітській відпусті був радше підкамірним і як свідок можу зізнати дуже підлі речі; я не хотів вести цієї справи й тому вони віднесли до Варшави". На це суддя сказав, що прокуратор як схоже — може припинити проти нього слідство так як проти Мінца.

Обор. д-р Грек вносить на покарання д-ра Пйотровського за те, що підчас своїх зізнань називав клеветою деякі заміти обвинувачені, а суд ще не сказав свого слова чи це була клевета чи ні.

Предс. обіцяє поладити внесення пізніше.

Обор. д-р Глушкевич невдоволення, що Микитинові брата Олександра не переслухували у слідчого судді, тільки записано, що це він зі страху спалив папери Микитина.

На пополудневій розправі розпочато переслухування свідка Івана Марилляка. Свідка Пйотровського злишено зовсім і дозволено йому вертати до Варшави.

ОСТАННІ ВІСТІ.

Льондонські наради.

Бріан і Чемберлен розглядали 11. VIII. текст відповіді для Німеччини. Прийшло до упрямління 1. частини програми; оба мін. порозумілися щодо змісту відповіді.

Троцький насл. Дзежинського?

З Риги повідомляють, що на місце Дзежинського висувують Троцького. Дзежинський обняв би дотеперішнє становище Троцького за вимогою ППУ.

Амб. Гербет нидає Мовску.

З Парижа повідомляють про можливість відкликання франц. амбасадора в Москві, Гербета. Його місце зайняв би шарже д'афер Лябон. Гербетови не вдалося вплинути, щоб комітери перестав ворожу агітацію в фр. колоніях.

Бельгія проти Польщі.

Белягія протівиться ангажуванню Франції в користь Польщі. Вандервельд аложив відповідну заяву Чемберленови.

Чи Ви вже є членом Кооперативи "Рідна Школа"? Як ні, то впишіться негайно! Один уліт (пай) 5 зол., число улітів необмежене. Вписове 50 грошів. Заяви приступлення можна одержати в кондому Кружкы У. П. Т. — Впишіть і посилайте гроші на адресу: Дирекція Кооперативи "Рідна Школа" Львів, Ринок, ч. 10. II. пов.

"Голодному Селу".

ВИКАЗ 33-й

Вп. Жертводавців які зложили на допомогу "Голодному селу" в місяці серпні 1925 в золотих:

Комітет допомоги "Голодному Селу" в Дрогобичі зібрав: від радника Дрогобичського 136, д-р Чапельський 12, д-р Пашлавський 20, улічана збірка в Дрогобичі 171'32, Кооператива "Єдність" в Воробельцях 10, збірка в Тустановичах 64, збірка з Вацюків 10'80, збірка Трукавель 35, збірка з Чубатова 103, збірка з Поповичева 6 зол. — разом 568'12 зл. — Рівночасно зібрано в натураліях: Меланія Витницька 53 кг, жита, Лена Козар 53 кг, ячменю, Ольга Чапельська 78 кг, мукки житньої, Розалія Кмітківська 110 кг, мукки житньої, о. В. Герасимович збірка в церкві в Терпільні 4'07, в Климківцях 3'50 — разом 11'28 зол., Волохатюк — Кемада 2 зол. канял., Н. Шенявський — Львів 1 зол., Тов. Ольги Бесрабової Нью-Йорк 40 зол. До 25 ІІ. серпня зібрано 17,032'07 зол. і 1,230'25 доларів.

Бірна.

Львів, 12. серпня 1925. Гроші.

Амер. дол. 5'65 — 5'75, канад. дол. 5'40 — 5'45, чеські кор. 0'15'50 — 0'15'60, лєі 0'02'33 — 0'02'50, франк. франк 0'25 — 0'25'33, швайц. фр. 1'02 — 1'03, англ. фунт 25'80 — 25'85.

Золото. 20 кор. 22'10 — 22'20, 20 франк, 19'90 — 20'00; 20 марк. 24'90 — 25'00; 10 руб. 27'40 — 27'50.

Срібло. Австр. кор. 0'44'50 — 0'45, 5 лє кор. 2'35 — 2'36, фльорени 1'19 — 1'21, рубж 1'88 — 1'90, рубж прибітним сріблом 0'87 — 0'86.

Пам'ятно: Рідна Школа — це на родня фортеця, це певний захист у добі лихоліття!

ОПОВІСТКИ.

Репертуар Українського Наддніпрянського Театру О. Миткевич.

Монастирська: 14.VIII. "Запорожський кляд". Битків: 12.VIII. "Пан Твардовський". 13.VIII. "Віра". Бучак: 15.VIII. "Вихрест". 16.VIII. "Запорожець за Дунаєм". 17.VIII. "Гейша". 120 8-?

Український хор Д. Нотка: Середа 12. VIII. Куті. Четвер 13. VIII. Куті. 115 8-?

Дрібні оголошення.

БУДІЛО опера: Катерина, Галка, Фант, Кума Мюта. — Будинковський, Краків, Звєжинська 12. 154 2-2

ПРИМУ на становище дві панночки з шк. шк. гімназії або учительського семінаря. Поміч в науці і фортепіан в дома. 5 тильн ходу від державного учительського семінаря. Зголошення до адміністрації "Піла" під "Статія Олені". 164 3-?

АВКАТ Др. Пацлавський в Дрогобичі пошукує рутинського конспікту. — Посада до обняття від 1. жовтня 1925. 182 2-3

ІНЖИНІР, пристійний, енергійний, здібний бажав працювати пересичу з гарною, можливою Галицькою до літ 25. За дискрецію ручить словом часті. Ласкаві зголошення з долученням відбитих стати до Адміністрації "Піла" під "Брикет". 183 1-1

ЛІТНИСЬКО в горах у священника від 15. VIII. до 15. IX., харч 4 зол. п/з особи, кімната 30 зол. Зинкові Вілас, Лябохора пч. Висоцко писке ад Турка в Стр. 183 1-1

УЧЕНИКІВ з низших клас гімн. прийм. на харч і мешання. Олесь, Львів, площа Капітульна 2. 189 1-1

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакції не відповідає.

Подяка.

Щиру поляку складаю Ва. Д-рові Ослу Гробельному в Станіславові за безкорисне виділення моєї дочкы. 187 1-1

Звичайні Загальні Збори

Кружкы УПТ. в Турці

відбулися в "Народній Домі" в Турці в неділю дня 6. вересня 1925 р. в години 3. по пол. з таким денним порядком: 1) Відчитання протоколу Заг. Зборів з 25. 5. 1924. 2) Звіт устатковий Старшини. 3) Звіт касієра. 4) Звіт контрольною комісією. 5) Відчит проф. Теоф. Гурка. Про національне виконання. 6) Вибір Старшини і контрольною комісією. Ті Вибір 2 відпочивників на Заг. Збір УПТ. у Львові. 8) Висхідні і запити. Просить о численню учасників Заг. Зборів Кружкы УПТ. в Турці: Др. М. Кондрат, голова. С. Волоніца, секретар. 175 1-1

ГРОМОЗВОДИ

на церкви, хрести, вікна, машини до вощу бу цементних дахівок, виготовляю

МИХАЙЛО СТЕФАНІВСЬКИЙ Львів, вул. Барстагова 10, (між вул. Ринковою і Корсеньковою). 158 3-3